

KONEVITSA RY

JÄSENTIEDOTE 1/2015

Kohti Konevitsan kesää 2015

JÄSENTIEDOTE 1/2015 HELMIKUU 2015

Julkaisija Konevitsa ry.

- 3 Aika koota muisti- ja perimätietoa
Konevitsasta, Heikki Jääskeläinen
- 4 Konevitsa-laiva liikennöi taas ensi kesänä
Lisää Konevitsa-kuvia netistä
- 5 Igumeni Aleksandrin pääsiäistervehdys
- 6 Vuoden 2015 vuosikokous Helsingissä
- 7 Hallituksen uusi jäsen esittäytyy, Hannele Rannisto
Helena kiittää
Kunniamerkkejä
- 8 Konevitsa ry:n toimintakertomus 2014
- 10 Luostarin toimet 2014, Helena Pavinskij
- 14 Toimintasuunnitelma 2015
- 15 Miten Konevitsa ry:n jäseneksi?
- 16 Konevitsan podvorje on saanut takaisin kupolinsa
ja ristinsä
- 17 Konevitsan evakuoiminen maaliskuussa 1940,
Tellervo Krogerus
- 25 Konevitsa-kvartetin kiertueohjelma keväällä 2015
- 26 Konevitsan kesää 2015

KONEVITSA RY:N HALLITUS 2015

**Heikki Jääskeläinen,
puheenjohtaja**

Soittajantie 3 L 85,
00420 Helsinki
045 8551885
heijaa@saunalahti.fi

**Jarmo Ihalainen,
sihteeri ja taloudenhoita-
ja**

Kauppakatu 19 C 18,
78200 Varkaus
040 747 5200
jarmo.ihalainen@ektenia.fi

Kirsi Fahler

Merivalkama 20 A 16,
02320 Espoo
040 744 6536
k.fahler@gmail.com

**Veikko Muuronen,
varapuheenjohtaja
pienryhmien jäsenmatkat**

Kivitaskunkatu 7,
53950 Lappeenranta
0400 865 814
veikko.muuronen@pp.inet.fi

Hannele Rannisto

Aunessalmenkatu 2,
34240 Kämmenniemi
040 700 9949
hannele.rannisto@kolumbus.fi

Marja Rautava

Sölvenkuja 6,
78300 Varkaus
050 364 2189
marjakatariina@gmail.com

**Asta Rosenström-
Fortelius**

Punahilkantie 2 A 1,
00820 Helsinki
044 31 33 740
asta.rosenstrom@gmail.com

Aika koota muisti- ja perimätietoa Konevitsasta

Viikon sisällä olen kuullut useitakin kertomuksia Konevitsasta ajalta ennen sotia. On puhuttu koulunkäynnistä Konevitsan saarella, isoäidistä Konevitsan karjahovin eläintenhoitajana, isän kuoleman jälkeen luostarin hoiviinsa ottamista orpolapsista, luostarin evakuoinnista maaliskuussa 1940...

Vain yksi kertojista saattoi kertoa, mitä hän itse oli nähnyt ja kokenut. Muut kertoivat sitä, mitä olivat kuulleet muiden kertovan. Olen kiitollinen kaikesta kuulemastani, riippumatta siitä oliko kerrottu omin silmin nähtyä vai sukulais- ja lähipiiristä kuultua.

Kertomuksista iloitessani ymmärsin myös sen, että nyt on aika koota keskuudessamme vielä elävää muisti- ja perimätietoa Konevitsasta silloin ennen. Paljon tätä perimätietoa on tallellakin esimerkiksi Pyhäjärven pitäjäseuran piirissä, mutta aika on käymässä todella vähiin. Tuleehan Konevitsan evakuoimisestakin talvisodan päättyessä kohta kuluneeksi 75 vuotta.

Kertomisen ja muistamisen tärkeydestä muistutetaan usein Raamattussakin. Esimerkiksi Joelin kirja alkaa Jumalan kehotuksella kertoa tapahtuneista lapsille, kertokoot he sitten omille lapsilleen ja lastenlapset seuraavalle sukupolvelle. (Joel 1:3)

Kuten Joelin kirjastakin käy ilmi, menneen muistamisella ei ole merkitystä vain muistelijoilta vaan ennen kaikkea tuleville sukupolville. Konevitsan osalta ajattelen, että mennyt kiinnostaa ja innostaa myös uudelleen toimintansa aloittaneen luostarin veljestöä ja niin Venäjältä kuin Suomesta tulevia pyhiinvaeltajia.

Yhdessä Konevitsan veljestön, Konevitsa ry:n jäsenten, luostarin ystävien ja pyhäjärveläisten kanssa me muodostamme muistiyhteisön. Tämän muistiyhteisön rakentamiseen kutsun teitä kaikkia. Kun tapaatte muistajia, kysykää heiltä, pyytäkää kirjoittamaan muistiin tai kirjoittakaa tai äänittäkää itse.

Konevitsa ry tarjoutuu osoitteeksi ja mapiksi, jonne tätä muistiaineistoa ja perimätietoa voimme tässä vaiheessa tallentaa. Yhteystietoja löytyy tältä samalta sivulta.

”Kertokaa lapsillenne, kertokoot he omille lapsilleen ja lastenlapset seuraavalle sukupolvelle.”

Heikki Jääskeläinen

Konevitsa-laiva liikennöi taas ensi kesänä

Ensi kesänä Sortanlahden ja Konevitsan välillä kulkee taas tuttu Konevitsa-laiva peruskorjattuna ja ajanmukaisin navigointilaittein varustettuna. Viime kesänä liikennettä saaren ja mantereen välillä hoiti pietarilainen katamaraani.

Myös laitureita kunnostetaan. Laatokan vesi on ollut alkutalvesta hyvin alhaalla, mikä on helpottanut kunnostustöitä. Viimeksi vesi on ollut tässä tasossa kymmenen vuotta sitten.

Igumeni Aleksandrin mukaan kokonaiskustannusarvio on 6,5 miljoonaa ruplaa. Hinta on korkea, mutta kun oma laiva saadaan liikenteeseen, tulevat kuljetusmaksutkin taas laivan ja luostarin hyväksi.

Piispa Ignatin siunauksella on Viipurin ja Priozerskin hiippakunnassa avattu keräys Konevitsa-laivan kunnostusta varten. Hankkeeseen voi osallistua myös Konevitsa ry:n tilin kautta. Tilin numero on FI32 2401 1800 0138 97. Viestikenttään tulee kirjoittaa lahjoittajan nimi ja osoite sekä maksun aiheeksi Konevitsa-laiva.

HJ

Lisää Konevitsa-kuvia netistä

Monissa Internet- osoitteissa on nähtävissä ja ladattavissa Konevitsan nykyisyyteen ja historiaan liittyviä kuvia. Viime tiedotteessa esiteltiin SA-gallerian kuva-antia osoitteessa <http://sa-kuva.fi>, josta löytyy noin 500 kuvaa Konevitsasta ja Sortanlahdesta.

Myös Museoviraston kuvakokoelmat ovat Internetin kautta vapaasti katseltavissa. Toisin kuin SA-kuvat ne on kuitenkin varustettu vesileimalla ja niiden julkaisukäytöstä on sovittava erikseen.

Osoitteesta www.kuvakokoelmat.fi löytyy hakusanalla Sortanlahti kuvia tulliviskaali J. Grönbergin perheestä vuodelta 1913 ja maisemakuvia 1920-30-luvulta. Konevitsa-aiheiset valokuvat ovat 1930-luvulta ja nettiin skannatut tuntemattoman taiteilijan litografiat 1870-80 -luvulta.

Konevitsa- ja Sortanlahti-kuvat ovat peräisin Karjalan liiton kokoelmista. Kaikki "Konevitsa-kuvat" eivät kuitenkaan ole Konevitsasta. Mukaan on livahtanut muutama otos Valamon saareltakin.

Ja tietenkin kuvia Konevitsasta löytää Googlen kuvahaun avulla ja vielä yksinkertaisemmin vieraillemalla osoitteessa www.konevitsary.fi

HJ

Tältä Konevitsalaisen Jumalanäidin ikonille pyhitetty skiitta näytti valmistuttuaan 1876.

Rakkaat Veljet ja Sisaret!

Tänä vuonna ortodoksit viettävät pääsiäistä Venäjällä 12. huhtikuuta, Suomessa viikkoa aikaisemmin 5. huhtikuuta. Jo helmikuussa alkavat valmistusviikot, jotka johtavat meidät suureen paastoon, joka taas vuorostaan on valmistautumisaika suureen viikkoon ja Pääsiäiseen. Suuren paaston viikkoina me katsomme syvään itseemme yrittäen löytää sen, mikä estää meitä yhdistymästä Kristukseen kaikessa täyteydessä ja ilossa, ja luopumaan siitä.

Suuri paasto alkaa sovintosunnuntaista. Silloin me pyydämme jokaiselta anteeksi tietoisesti ja tietämättä aiheuttamiamme loukkauksia ja omasta puolestamme unohdamme katkeruuden, jota olemme tunteet muiden ihmisten teoista. Sen tilalle tulee ilo ja vapaus. Toivon, että nämä valoisat tunteet säilyisivät teissä mahdollisimman pitkään eivätkä antaisi tilaa uusille loukkauksille, katkeruudelle ja synnille.

Perinteisesti haluan kiittää teitä avusta, jota te annatte luostarillemme, ja kutsun teidät Konevitsan luostariin.

Suunnitelmassa on, että tänä vuonna pyhittäjä Arseni Konevitsalaisen muistopäivän juhlassa luostariin palautetaan yksi Jumalanäidin Konevitsalaisen ikonin toisinto, joka ennen veljestön evakuointia sisä-Suomeen on ollut Konevitsan luostarissa.

Suuren isänmaallisen sodan aikana, jolloin Konevitsa oli neuvostojoukkojen hallussa, Sergei Fedorovitsh Ponomarev löysi ja pelasti ikonin. Siitä lähtien se oli hänen hallussaan ja myöhemmin se luovutettiin Lomonosovin kaupungin jälleenrakennettavaan pyhän Spiridon Trimythusin kirkkoon. Tästä ikonista maalataan toisinto, joka tulee korvaamaan Lomonosovin kirkon ikonostaasissa nyt olevan ikonin.

Lomonosovista löytnyt Konevitsalaisen Jumalanäidin ikonin toisinto palaa Konevitsaan Pyhittäjä Arsenin juhlassa 25.6.2015.

Tässäkin me jälleen näemme Jumalan kaitsemuksen. Me näemme myös sen, että Jumala toimii ihmisten, meitä ja teitä apunaan käyttäen.

Tervehdin teitä kaikkia pääsiäisen johdosta. Pääsiäinen yhdistää meitä kaikkia Kristuksen rakkaudella ja uhrilahjalla. Vastatkaamme rakkaudella Jumalalle ja ihmisille ympärillämme.

**KRISTUS NOUSI KUOLLEISTA!
TOTISESTI NOUSI!**

Igumeni Aleksandr

Vuosikokousesitelmöitsijä Tellervo Krogerus (keskellä), Juha Rikama ja Pirjo Jantunen. Juha Rikama kävi koulua Konevitsassa 1937-1939 , Pirjo Jantusen äiti oli Sortanlahdesta ja toimi lottana talvisodan aikaan Konevitsassa.

Vuoden 2015 vuosikokous Helsingissä

Konevitsa ry:n sääntömääräinen vuosikokous pidettiin Helsingin ortodoksisen seurakunnan seurakuntasalissa 7. helmikuuta.

Fil.tri Tellervo Krogerus piti vuosikokousesitelmän aiheesta Konevitsan evakuointi maaliskuussa 1940. Esitelmä julkaistaan kokonaisuudessaan tässä tiedotteessa.

Konevitsa ry:n kunniajäsen Helena Pavinskij valittiin vuosikokouksen puheenjohtajaksi ja kunniajäsen Liisa Saarinen sihteeriksi.

Igumeni Aleksandr oli viime hetkellä joutunut influenssan takia jäämään Pietariin. Hänen tervehdyksensä vuosikokoukselle välitti Helena Pavinskij.

Vuosikokous hyväksyi Konevitsa ry:n toimintakertomuksen vuodelta 2014 ja vuo-

den 2015 toimintasuunnitelman, jotka julkaistaan tässä tiedotteessa.

Hallituksen uudeksi jäseneksi vuosiksi 2015-2016 valittiin erovuorossa olleen Anna-Mari Hornborgin jälkeen Hannele Rannisto Tampereelta. Erovuoroisista jäsenistä Kirsi Fahler Espoosta ja Veikko Muuronen Lappeenrannasta valittiin uudelleen. Yhdistyksen puheenjohtajana vuonna 2015 jatkaa Heikki Jääskeläinen.

Vuosikokous päätti siirtyä tilintarkastuskäytännöstä Tilintarkastuslain mukaiseen toiminnantarkastukseen ja kiitti tilintarkastaja Liisa Kuopusjärveä ja varatilintarkastaja Eero Ipattia pitkäaikaisesta ja hyvästä yhteistyöstä Konevitsa ry:n kanssa.

HJ

Hallituksen uusi jäsen esittäytyy

Olen Hannele Rannisto, eläkkeellä jo 13 vuotta Finnairin purserin tehtävistä.

Lensin 1970-2002. Aktiiviyöelämävuosinani olin lentämisen ohella kongressiavustajana lukemattomissa kansainvälisissä kongresseissa, jotka pidettiin Suomessa.

Olen opiskellut Tampereen kieli-instituutissa saksankielen kääntäjäksi, erikoisalana tekniikka.

Kielet ovat kiinnostaneet minua aina. Mielenkiintoisessa palveluammattissa minulla olikin mahdollisuus käyttää niitä. Sujuvasti puhun saksaa, englantia, ruotsia, ranskaa (hauskasti ontuen). Iloisesti jatkan venäjän opiskelua.

Aloitin Valamon luostarissa Heinävedellä talkoolaisoppaana 15 vuotta sitten. Minut liitettiin ortodoksiseen kirkkoon 2003.

Nykyään käyn paljon pyhiinvaelluksilla. Olen toiminut matkanjohtajana Georgian, Armenian, Siinain ja pari kertaa myös Venäjän matkoilla.

Asun koirani Hilman kanssa Kämmenniemessä, 25 kilometriä Tampereelta. Tampere on vanha kotikaupunkini, oli mutkatonta palata tänne kiertolaiselämän jälkeen.

Toivon, että voin käyttää kokemuksiani Konevitsa ry:n hyväksi ja toiminnan edistämiseksi.

Kiitos!

Lämmin kiitokseni Konevitsa ry:lle ja sen hallituksen jäsenille merkkipäiväni muistamisesta ja lahjasta!

Toivotan Yhdistykselle menestystä ja kaikille jäsenille terveyttä ja kaikkea hyvää!

Helena Pavinskij

Kunniamerkkejä

Moskovan ja koko Venäjän patriarkka **Kirill** on myöntänyt Konevitsa ry:n kunniajäsenelle ja yhdistyksen sihteerinä ja puheenjohtajana palvelleelle **Helena Pavinskille** Venäjän ortodoksisen kirkon Pyhittäjä Moskovan suuriruhtinatar Jefrosinian III luokan kunniamerkin Pyhän Kirkon hyväksi tehdystä työstä ja 70-vuotispäivän johdosta.

Viipurin ja Priozerskin piispa **Ignatij** on myöntänyt Pyhittäjä Arseni Konevitsalaisen II luokan kunniamerkin Viipurin piirivalvojalle, rovasti **Lev Tserpitskille**, Toksovan piirivalvojalle, rovasti **Lev Nerodalle** ja Käkisalmen piirivalvojalle, rovasti **Sergei Belkville**.

Pyhittäjä Arseni Konevitsalaisen III luokan kunniamerkin saivat Viipurin Eremitaashin johtaja **Aleksandr Kostienko** ja Viipurin Kristuksen kirkastumisen katedraalin kuoronjohtaja **Margarita Kondrashov**. - HJ

Konevitsa ry:n toimintakertomus 2014

VUOSIKOKOUS JA HALLITUS

Yhdistyksen vuosikokous pidettiin 8.2.2014 Helsingin ortodoksisen seurakunnan seurakuntasalissa. Osanottajia oli 25. Vuosikokoukseen osallistui myös Konevitsan luostarin johtaja, igumeni Aleksandr. Kokouksen puheenjohtajana toimi Heinäveden Valamon luostarin johtaja, arkkimandriitta Sergei ja sihteerinä Liisa Saarinen. Arkkimandriitta Sergei piti yleisölle avoimen esitelmän aiheesta Vaeltajan kertomukset ja Jeesuksen rukous.

Yhdistyksen puheenjohtajaksi vuodelle 2014 valittiin uudelleen Heikki Jääskeläinen (Helsinki). Hallituksen uudeksi jäseneksi vuosiksi 2014–2015 erovuorossa olleen Juha Torikan (Helsinki) tilalle valittiin Jarmo Ihalainen (Varkaus). Erovuorossa olleet Marja Rautava (Varkaus) ja Asta Rosenström-Fortelius (Helsinki) valittiin uudelleen vuosiksi 2014–2015.

Järjestäytymiskokouksessa välittömästi vuosikokouksen jälkeen hallitus valitsi uudelleen varapuheenjohtajaksi Anna-Mari Hornborgin, sihteeriksi sekä tiedotus- ja nettivastaavaksi Asta Rosenström-Forteliuksen ja matkavastaavaksi Veikko

Muurosen sekä kutsui taloudenhoitajaksi Riitta Vainikan. Helena Pavinskij lupautui toimimaan hallituksen kokousten tulkkina ja asiantuntijana vielä kesän 2014 mutta pyysi vapautusta sen jälkeen.

Vuonna 2014 hallitus kokoontui 6 kertaa: vanhassa kokoonpanossa Varkaudessa 11.1 ja Helsingissä 7.2 sekä uudessa kokoonpanossa Helsingissä 8.2., Novgorodissa 3.5, Konevitsassa 20.7. ja Lammilla Athos-Säätiön luostarikeskuksessa 4.10.. Igumeni Aleksandr osallistui kokouksiin. Alkuvuodesta tulkkina toimi Helena Pavinskij ja Lamminkokouksessa Pia Valkonen. Hallituksen jäsenet kustansivat omat kokousmatkansa.

Tammikuun kokouksen yhteydessä yhdistys järjesti Varkauden ortodoksisen seurakunnan kanssa Konevitsa-kvartetin konsertin ja igumeni Aleksandr toimitti arkkipiispa Leon siunauksella vigilian Pyhän Georgios Voittajan tsasounassa Joroisissa ja osallistui liturgian toimittamiseen Varkauden Kristuksen taivaaseenastumisen kirkossa.

Yhdistyksen hallitus teki 1.–4.5. omakustanteisen pyhiinvaellusmatkan Novgorodiin Pyhittäjä Arsenin jalanjäljille. Pyhiinvaelluk-

sesta on raportoitu Konevitsa ry:n jäsentiedotteessa 2/2014.

Marja Rautava, Veikko Muuronen ja Heikki Jääskeläinen edustivat hallitusta Keiteleellä 11.–12.6. Kuopion ortodoksisen seurakunnan järjestämissä Arseni Konevitsalaisen muistopäivän tilaisuuksissa, joita Hiekan tilalla emännöi hallituksen jäsen Kirsi Fahler. Tilaisuuksiin osallistui myös igumeni Aleksandr tulkkinaan Helena Pavinskij.

Pyhittäjä Arsenin praasniekassa Konevitsassa 24.–25.6. yhdistystä edustivat Helena Pavinskij, Heikki Jääskeläinen, Veikko Muuronen, Kirsi Fahler, Marja-Leena Kähö ja Riitta Vainikka. Juhlaan osallistuivat Konevitsan luostarin nykyinen hengellinen johtaja, Viipurin ja Priozerskin piispa Ignatij sekä entisistä johtajista nykyinen Tihvinän ja Lotinapellon piispa Mstislav ja arkkimandriitta Isidor sekä Konevitsan Priozerskin podvorjen esimiehenä toiminut nykyinen Armavirin ja Labinskin piispa Ignatij.

Yhdistyksen hallituksen jäseniä osallistui Konevitsassa sekä Kazanin Jumalanäidin ikonin että Konevitsan Jumalanäidin ikonin juhlaan 21. ja 23. heinäkuuta.

TIEDOTUS

Jäsentiedote ilmestyi kolme kertaa (kevät, syksy ja joulukuu). Tiedotteet toimitti Heikki Jääskeläinen. Painatus teetettiin Tyyllipaino Oy:llä Helsingissä, ja postituksen hoitivat puheenjohtaja ja sihteeri.

Tiedote postitettiin jäsenmaksunsa maksaneiden jäsenten lisäksi myös ortodoksisille seurakunnille ja yhdistyksestä kiinnostuneille tahoille. Painosmäärä on ollut noin 350 kpl. Jäsenet, jotka eivät olleet maksaneet jäsenmaksuaan vuonna 2013, saivat vielä tiedotteen 1/2014.

Yhdistyksen kotisivujen www.konevitsary.fi verkkovastaavana toimi vuoden alussa Asta Rosenström-Fortelius, ja toukokuusta eteenpäin Jarmo Ihalainen. Jarmo Ihalaisen toimesta verkkosivujen ilme uusittiin entistä selkeämmäksi ja sivujen kävijämäärä ylitti

2.6.2014 50.000 rajapyykin. Vuoden aikana Facebook-ryhmä Konevitsan kävijät toimi myös merkittävänä yhteys- ja tiedotuskanavana.

Asta Rosenström-Fortelius kokosi jälleen seinäkalenterin Konevitsa 2015 yhdistyksen jäsenten kuvista.

TALKOOTYÖ

Iso talkooleiri järjestettiin Konevitsassa 27.7.–3.8. Osanottajia oli tänä vuonna 20. Leirin vetäjänä oli Veikko Muuronen ja tulkina avusti Kaarina Sergejeff Helsingistä. Nuotiopaikan vanhat penkit purettiin ja tilalle rakennettiin uudet kalusteet. Edellisten vuosien tapaan talkooväki myös poimi marjoja, pesi mattoja ja hoiti kasvimaata.

PYHIINVAELLUKSET JA JÄSENMATKAT

Pyhiinvaellus Konevitsan luostariin Kazanin Jumalanäidin ikonin juhlaan järjestettiin 19.–21.7. ja sille osallistui 28 pyhiinvaeltajaa. Pyhiinvaellusta johti Heikki Jääskeläinen, ortodoksisena rippi-isänä oli rovasti Leo Iltola ja luostarissa oppaana sekä tulkina toimi Helena Pavinskij.

Pienryhmämatkoja organisoivat Veikko Muuronen, joka toimi myös luostarin pikkubussin kuljettajana. Pienryhmien matkoista kertyi 4 400 kilometriä, kyydissä oli 34 henkilöä ja polttoainetta kului 500 litraa kesän aikana.

MYYJÄISET

Vuonna 2014 yhdistys osallistui sekä Varkauden että Helsingin ortodoksisen seurakunnan toimintapiirien joulumyyjäisiin. Myyntipöydän kokosivat Varkaudessa Marja Rautava ja Jarmo Ihalainen sekä Helsingissä Kirsi Fahler, Asta Rosenström-Fortelius ja Hannele Rannisto. Varkaudessa oli 11.1.2014 esillä myös myyntipöytä. Myyjäisten tuotot olivat yhteensä 705,95 euroa.

AVUSTUKSET KONEVITSAN LUOSTARILLE

Luostaria avustettiin talkootyöllä, järjestämällä pyhiinvaelluksia ja hankkimalla tarvikkeita.

Talkoo- ja pyhiinvaellusmatkat tuottivat luostarille majoitus- ja ateriamaksuina 2.150,00 euroa. Yhdistys välitti myös yksityisten henkilöiden raha- ja tavaralahjoituksia luostarille.

JÄSENISTÖ

Jäseniä 31.12.2014 yhdistyksessä oli 262 (31.12.2013 254), joista ainaisjäseniä 60 ja kunniajäseniä 23. Yhteisöjäseniä oli 1.

Vuonna 2014 yhdistykseen liittyi 16 uutta jäsentä ja 1 erosi yhdistyksestä. 13 jäsentä, jotka eivät olleet maksaneet jäsenmaksua kahteen vuoteen, poistettiin jäsenluettelosta. Vuoden aikana hallituksen tietoon tuli kahden jäsenen kuolema.

TALOUS

Yhdistyksen henkilövuosijäsenmaksu oli 20 euroa, ainaisjäsenmaksu 300 euroa ja yhteisöjäsenmaksu 85 euroa.

Tilikauden 1.1.–31.12.2014 ylijäämä on 5 286,52 euroa ja taseen loppusaldo on 9 280,21 euroa.

Yhdistyksen pankkitili on Nordeassa, tilin numero on FI32 2401 1800 0138 97.

Yhdistyksen taloudenhoitajana toimi alkuvuodesta Riitta Vainikka ja syksystä alkaen Tmi Ektenia, joka hoiti myös kirjanpidon.

TILINTARKASTUS

Tilintarkastajana toimi TTM, HTM-tilintarkastaja Liisa Kuopusjärvi Siilinjärveltä, varatilintarkastajana oli HTM-tilintarkastaja Eero Ipatti Kuopiosta.

Luostarin toimet 2014

LUOSTARIN HENGELLINEN ESIMIES

Viipurin ja Priozerskin piispa Ignatij on moneneen kertaan vierailut luostarissa mm. pyhittäjä Arseni Konevitsalaisen, Jumalanäti Konevitsalaisen ikonin, Jumalan-äidin syntymän juhlissa, suuren paaston ensimmäisellä viikolla, pääsiäiskaudella sekä 15.8. vihkinyt pyhittäjä Arseni Konevitsalaisen kirkon.

LUOSTARIN JOHTAJA

- osallistunut kaikkiin Konevitsa ry:n hallituksen kokouksiin

- osallistunut 11 - 12.6. Keiteleellä pyhittäjä Arseni Konevitsalaisen muisto-päivän tapahtumiin
- käynyt Novgorodissa
- käynyt Athos -vuorella
- saanut koruristin kanto-oikeuden

VELJESTÖ

- jäseniä 13 henkilöä, joista yksi igumeni, yksi skeemaigumeni, kolme pappismunkkia (kaksi luostarissa ja yksi Pietarin podvorjessa), kaksi munkkidiakonia (yksi luostarissa ja yksi Sapjornojen seurakunnassa)

- kaksi mantia-(täys)munkkia, yksi viitankantaja-(puoli)munkki, kolme noviisia
- veljestön papiston lisäksi Pietarin podvorjessa on yksi palkattu pappi
- kuollut pappismunkki Varlaam ja noviisi Aleksej
- hengellinen neuvosto on kokoontunut ja toiminut luostarin asioita hoitavana johtokuntana

LUOSTARIN TUKIYHDISTYS (HOITOKUNTA)

- ei ole kokoontunut

PÄÄASIASSA PALKKATYÖVOIMAN JA TALKOOLAISTEN SUORITTAMAT SUUREMMAT TYÖT, OSA SAADUILLA AVUSTUKSILLA:

PÄÄKIRKKO

Alakirkko

- ripustettu ulkopuolelle kaksi isoa lyhtyä, sisäpuolelle eteiseen yksi
- johdettu uusi sähkökaapeli

Yläkirkko

- toimitettu kaksi liturgiaa, joita varten alakirkosta siirretty väliaikaisestikaikki tarvittava esineistö

KELLOTAPULI

- kupoli maalattu
- kellojen kielet korjattu
- kellojen kielien narut uusittu
- katto osittain maalattu

PYHÄ PORTTI

- ripustettu iso lyhty
- luostarin kaikki portit suljetaan klo 23.00

PYHITTÄJÄ ARSEININ KIRKKO

- 15.8. vihitty piispallisesti
- kahteen puiseen ikonikaappiin tehty lisäosia
- valmistettu taotut alustat lampukoita varten

NYKYINEN (ENTINEN) IGUMENIN TALO

"Igumenin kerros"

- piispan tiloihin tehty uudet ovet
- igumenin trapesahuoneeseen tehty uusi ovi

- igumenin keittiössä ja trapesahuoneessa kasattu kaksi vanhaa antiikkista astiakaappia
- piispan tiloissa koottu vanha antiikkinen vaatekaappi
- asennettu kolme takkojen savupiippua

IGUMENIN PUUTARHA

- "polut" laatoitettu
- rakennettu avoimen huvimajan runko
- tehty vesieristeet

LUOSTARIKEHÄ

- 300 m tehty vesieristeitä
- kattoja maalattu

Trapesa -rakennus

- remontoitu ja maalattu ulkoseinät talouspihan puolelta
- leipomon uuni korjattu

Veljestön trapesa

- tehty täydellinen pintaremontti

Ylätrapesa

- WC:t korjattu

Talouspiha

- laatoitettu ja kivetty
- seinät rapattu ja kalkittu
- kulmatorniin hankittu erillinen lämmityskattila
- vedetty vesijohto
- vedetty sähkö

Puusepän verstaas

- uusittu puulämmitteinen kattila ja hankittu polttoaineella toimiva kattila
- siivottu perusteellisesti
- valmistettu neljä ristiä hautausmaita varten
- valmistettu uuden navetan ovet ja ikkunat
- valmistettu kahdet portit (kirjaston alle ja Igumenin puutarhaan)

Kaukasus -rakennus = MUSEO

- (eteläinen kaksikerroksinen Rakennus)
- museoon vievät raput maalattu
- rappujen seinät rapattu, kalkittu ja maalattu
- järjestetty arvoinen sisäänkäynti
- kokoelmaan lisätty metsästä Löytynyt erikoinen veitsi, joka voidaan liittää kivääriin

- näyttelytiloissa koko kesän esillä valokuvanäyttely
- museo avoinna koko kesän ja sinne edelleen kerätty saarelta löytyneitä ja eri henkilöiltä lahjoituksina saatuja esineitä

Kirjasto

- hankittu 12 kortistolaatikkoa

HIRSITALO

- lämmitys- ja vesijohtoputket sekä ilmanvaihtokanavat täydellisesti remontoitu
- yläkerran suihkutilat ja WC täydellisesti remontoitu

PUNAINEN HOTELLI

- uusittu ikkunapielet ja -pellit

PAJA

- hankittu lisää työvälineitä
- taottu viisi katosta rakennuksia varten
- Arsenin kirkkoon taottu lampukoiden alustat
- Igumenin puutarhaan taottu avoimen huvimajan runko

VELJESTÖN HAUTAUSMAA

- kaksi uutta hautaa (pappismunkki Varlaam ja noviisi Aleksej)

MAALLIKKOJEN HAUTAUSMAA

- hautoja lisääntynyt paljon

UUSI KARJARAKENNUS

- rakennettu karsinat
- lämpöeristetty
- muurattu uunit
- johdettu sähkökaapeli
- viimeistelytöitä vailla valmis

KAZANIN SKIITTA

- hankittu 11 uutta ikonia ikonostaasiin
- ikonostaasin alaosan tausta verhoiltu sinisellä kankaalla
- hankittu uudet ikonostaasin sivuovet
- korjattu kirkon kuisti
- vanhan keljarakennuksen yksi kelja remontoitu perusteellisesti ja siihen perustettu kirjasto
- uuden keljarakennuksen trapesaa

rakennettu hormi

- uuteen keljarakennukseen hankittu metallinen ulko-ovi
- uuden keljarakennuksen katto maalattu

HEDELMÄTARHA

- niitetty heinää pitkin kesää

HEVOSKIVI

- ei mitään uutta

KONEVITSAN SKIITTA

- ei olennaisia muutoksia

RATUSHKA

- purettu keskellä pihaa seissyt vanha kivirakennus
- alue siistitty
- liturgiat toimitettu tsasounassa Aleksanteri Nevskin muistopäivinä 12.9. ja 6.12.

MAATALOUS

- heinää valmistettu 11 tonnia
- pellot lannoitettu ja äestetty
- yksi karju, yksi emakko, porsaita paljon, kaksi lypsävää lehmää, kolme hiehoa, yksi hevonen, seitsemän vuohta, parikymmentä kanaa

PUUTARHA JA KASVIMAA

- kasvimaalle rakennettu kaksi pysyvää ansaria
- kasvimaalta saatu, perunaa 100 kg, porkkanaa 600 kg, punajuurta 600 kg, retikkaa 400 kg, kurpitsaa jonkin verran sipulia
- ansareista hyvä tomaatti- ja kurkkusato, kurkkua 200 kg, tomaattia 400 kg
- keitetty hilloja: mustikka- 700 kg, luumu-, puolukka- ja omenahilloa 200 kg
- omenasato kohtalainen
- herukkasato huono
- mustikkasato kohtalainen
- luumuja vähän
- säilötty 100 kg "kurpitsakaviaaria"
- säilötty sieniä: kuivatettu 25 kg, suolattu 50 kg, marinoitu 100 kg

METSÄTALOUS

- puita valmistettu vähintään 250 kuutiota
- metsiin hakattu palokäytäviä, kaadettu noin 60 puuta

GENERAATTORI- JA TEKNIIKAN SÄILYTYSRAKENNUS

- siistitty perusteellisesti
- saatu lahjaksi kelirikkoalus, jota korjattu
- korjattu kattoa
- tuotu 60 kuutiota polttoainetta
- huollettu auto, traktorit ja kärkyt
- huollettu moottorikelkka ja se perävaunu
- huollettu niittokone, moottorisaha, ruohonleikkurit
- tallin vieressä oleva huone järjestetty kuntoon päivystäjää varten
- siihen muurattu uuni
- hankittu myös sähkölämmittäjä
- hankittu uusia työkaluja

LAITURI

Luostarin päässä

- hankittu kaikki asiakirjat
- laituri rekisteröity
- korjattu päällystettä
- ripustettu pelastusrenkaat
- kunnostettu kiinnityslaitteita

LAIVA

- kerätty asiakirjoja
- tehty laajoja valmistelutöitä laivan rekisteröintiä varten luostarin omaisuudeksi
- tehty viranomaisten vaatimia suuria korjauksia

VENE

- saatu lahjaksi kumivene, jossa 50 hv, veneeseen mahtuu 8 henkilöä

MUUTA

- ns. "Arkkimandriitan paikalle" = nuotiopaikalle rakennettu uusi pieni pöytä ja penkit, rakennettu uusi nuotiosyvennys

- ommeltu monta piispan- ja papinpukua
- kesällä vierailut monta taiteilijaa, jotka järjestivät syksyllä näyttelyn Konevitsassa maalatuista tauluista
- pumpattu vettä säiliöihin
- kesän ajan Pietarin Hengellisen seminaarin opiskelijat toimineet laulajina

VIERAILUT

- 24 - 25.6. Pyhittäjä Arsenin juhlassa vierailivat luostarin hengellinen esimies, Viipurin ja Priozerin piispa Ignatij, Tihvinän ja Lotinapellon piispa Mstislav, Armavirin ja Labinskin piispa Ignatij ja arkkimandriitta Isidor, lisäksi oli noin 40 pappia
- 20 - 24.7. Kasanin ja Konevitsan Jumalanäidin ikonin juhlana vieraili Heinäveden Valamon luostarin johtaja arkkimandriitta Sergei, munkkidiakoni Kassian ja veli Pietari Valamosta sekä rovasti Leo Iltola
- 21.9. Jumalanäidin syntymäjuhlanä (luostarin temppelijuhlana) vieraili Baltijskin piispa Serafim ja Pietarin Novodevitshin naisluostarin johtajatar, igumenia Sofia muutaman sisaren kanssa

TALKOOLAISET

- talkooleiri Suomesta 20 henkilöä heinä- elokuussa
- yksittäisiä suomalaisia talkoolaisia 4 henkilöä
- yksittäisiä venäläisiä talkoolaisia

PYHIINVAELTAJAT JA MATKAILIJAT

- touko- lokakuun välisenä aikana käynyt noin 10.600 henkilöä. Suomesta Konevitsa ry:n koordinoimina 62 henkilöä ml. hallituksen jäsenet
- Kedrin invalidisäätiön kautta lapsia Pietarin eri seurakunnista, seurakuntakouluista, erilaisista lasten yhdistyksistä sekä kouluista lapsia yhteensä noin 400 henkilöä

AVUSTUKSET JA LAHJOITUKSET

- Lappeenrannan toimintapiiriltä varoja Kasanin skiitan kirkon ikonostaasin jälleenrakentamiseen ym.
- yksityisiltä henkilöiltä, Konevitsa ry:n jäseniltä ja ei-jäseniltä saatu eri suuruisia lahjoituksia

PYHIINVAELLUSJAOSTO

- järjestänyt pyhiinvaellus- ja turistimatkoja
- järjestänyt matkoja mm. Uuden Valamon luostariin

PODVORJE PIETARISSA

- kupoliin nostettu kullattu risti
- rakennus saanut historiallisen muotonsa
- saatu lisätilaa kolmannelta kerroksesta
- 2. kerroksen ikkunat vaihdettu

- kattotyöt
- vahvistettu perustuksia
- kellarikerroksessa remontti
- hankittu kattokruunut, lampetit, analogeja, penkkejä, astia veden pyhitystä varten, mattoja
- hankittu uusia ikoneja
- trapesan pintaremontti, hankittu astioita ja kalusteita
- kelja rapattu, maalattu
- igumenin tilojen neljä huonetta rapattu ja maalattu
- igumenin keljan parkettilattia
- täydellisesti uusittu puhelin- ja tietokonejohdot
- vaihdettu huonot patterit uusiin
- huollettu auto

Helena Pavinskij

Toimintasuunnitelma 2015

Yhdistyksen tarkoitus on aatteellisesti ja taloudellisesti tukea Konevitsan luostarin aineellista ja henkistä elämää sekä tulevaa kehitystä.

Tarkoituksensa toteuttamiseksi yhdistys järjestää jäsenilleen luostariin pyhiinvael-

lus- ja ym. matkoja sekä kehittää tähän liittyvää palvelutoimintaa saarella.

Lisäksi yhdistys yhdessä luostarin kanssa järjestää jäsenilleen kursseja, vapaaehtoisuuteen perustuvia tutkimus- ja työleirejä sekä on mukana kehittämässä luostariin

peruselinkeino-toimintaa ym. tuotantoa saarella. (Konevitsa ry:n säännöt, 2 §)

VUONNA 2015

- järjestetään talkooleiri Konevitsan saarella su-su 26.7.-2.8. enintään 30 talkoolaiselle. Talkoovastaavana toimii Veikko Muuronen.
- järjestetään pyhiinvaellus Konevitsan luostariin Kazanin Jumalanäidin ikonin juhlaan su-ti 19.-21.7 enintään 30 osallistujalle. Pyhiinvaelluksen johtaa Heikki Jääskeläinen
- osallistutaan tilaisuuksiin ja järjestetään tapahtumia, joissa voidaan tehdä Konevitsaa tunnetuksi
- kannustetaan jäseniä kokoamaan omia talkoo- ja pyhiinvaellusryhmiä. Pienryhmien matkoja koordinoi Veikko Muuronen
- osallistutaan ortodoksisten seurakuntien toimintapiirien joulumyyjäisiin;
- osallistutaan Arseni Konevitsalaisen muistopäivän viettoon ja

järjestelyihin Keiteleellä 11.-12.6. ja Keiteleen Pyhittäjä Arseni Konevitsalaisen kirkon 15-vuotisjuhlaan sekä Pyhittäjä Arsenin juhlaan Konevitsassa 24.-25.6.;

- julkaistaan Konevitsa-aiheinen seinäkalenteri 2016;
- julkaistaan kolme jäsentiedotetta;
- pidetään yllä ja kehitetään yhdistyksen www-sivuja;
- osallistutaan Facebook-ryhmään "Konevitsan kävijät"
- jaetaan pyhiinvaeltajille ja talkoolaisille Konevitsan kävijän päivitettyä tietopakettia.
- aktivoidaan jäseniä mukaan toimintaan.

YHDISTYKSEN TALOUS

Konevitsa ry:n talous perustuu jäsenmaksuihin, matkojen ja leirien tuottoon, myyntituottoihin ja mahdollisiin lahjoituksiin. Vuosittainen ylijäämä käytetään luostarin osoittamaan tarkoitukseen.

MITEN KONEVITSA RY:N JÄSENEKSI?

Yhdistyksen jäseniksi voivat liittyä yksityishenkilöt ja yritykset, seurakunnat ja yhdistykset, jotka haluavat edistää Konevitsa ry:n tarkoitusta sekä auttaa luostaria. Yhdistykseen voivat liittyä muutkin kuin ortodoksisen kirkon jäsenet.

Halutessasi liittyä maksa yhdistyksen jäsenmaksu Konevitsa ry:n tilille Nordea **FI32 2401 1800 0138 97**. Tilille voi osoittaa myös lahjoituksia luostarille.

Kirjoita viestikenttään nimesi, osoitteesi ja maksun aihe. Voit ilmoittautua jäseneksi myös osoitteessa <http://www.konevitsary.fi/lomake.html?id=3> . Siis yhdistyksemme kotisivuilta.

Vuonna 2015 jäsenmaksut ovat:
henkilöjäsen 20,- euroa/vuosi, ainaisjäsen 300,- euroa
yhteisöjäsenmaksu 85,- euroa (mm. yritykset, seurakunnat, yhdistykset)

JÄSENTIEDOTE 2/2015

Seuraavaan tiedotteeseen otamme mielellämme juttuja Konevitsaan liittyvistä aiheista ja kokemuksista 20.8. mennessä osoitteeseen heijaa@saunalahti.fi .

Konevitsan podvorje on saanut takaisin kupolinsa ja ristinsä

Konevitsan luostarin podvorjen osoite on Zagorodnyj prospekt 7, aivan lähellä Vladimirskajan ja Dostojevskajan metroasemia ja Vladimirin Jumalanäidin ikonille pyhitettyä katedraalia.

Igumeni **Aleksandr** esitteli oikeutetun ylöspäin viimeisintä rakennusprojektiaan Konevitsan r:n hallitukselle, kun tämä piti kokousta 10. tammikuuta Konevitsan kaupunkiedustustossa, podvorjessa, Pietarissa.

”28. lokakuuta nosturi nosti kullatun ristinjuurin valmistuneen edustustorakennuksen kupoliin. Seuraava vaihe on rakentaa kupoliin tilat seurakuntakoulua varten”, esitteli igumeni Aleksandr. Vuonna 1997 kirkolle palautetussa rakennuksessa on rukoushuone, ikoni- ja kirjakauppa sekä luostarin toimistotiloja.

Konevitsan luostarin kaupunkiedustustolla on takanaan monia vaiheita Zagorodnyin valtatievarrella. Kun luostari jäi Suomen puolelle 1917, toimi rakennus pari vuotta seurakuntatilana, kunnes se otettiin yhteiskunnan haltuun ja vuonna 1932 sen kupoli räjäytettiin. Viimeksi siinä toimi yksi kaupunkisuunnitteluviraston toimistoista.

Nykyinen talo on rakennettu useassa vaiheessa vuosina 1850-1902. Huomattavimpana arkkitehtina toimi I.B. Slupski, jonka piirustuspöydällä ovat syntyneet myös monet Konevitsan rakennukset, niistä huomattavin on Konevitsan Jumalanäidin ikonille pyhitetty skiitti.

Kaupunkiedustuston rahoitukseen osallistuivat aikanaan kaupunginosan kauppiat kiitoksena siitä, että olivat kokeneet Konevitsan Jumalanäidin ikonin suojelleen heitä tulipalon aikana vuonna 1862. Rukoushuone vihittiin käyttöön 1866.

”Nyt kupolitornin seinämät ovat saaneet myös alkuperäisen vihreän värinsä. Seuraavaksi on tarkoitus entisöidä kadulle näkyvä julkisivu ja asettaa sisäänkäynnin yläpuolelle keraaminen Konevitsan Jumalanäidin ikoni”, kertoi igumeni Aleksandr luostarin suunnitelmista. – HJ

Fil.tri, dos. Tellervo Krogerus:

KONEVITSAN EVAKUOIMINEN MAALISKUUSSA 1940

Esitelmä Konevitsa ry:n vuosikokouksessa 7.2.2015

Kerron teille kolme kertomusta siitä, miten Konevitsasta lähdettiin ja erityisesti miten Konevitsan luostaria evakuoitiin maaliskuussa 1940. Kolmen kertomuksen lisäksi on lähteinäni ollut Konevitsan arkiston asiakirjoja, Kuopion Ortodoksisen kirkkomuseon aineistoja, sotapäiväkirjoja ja muuta sota-historiallista materiaalia sekä Konevitsa-kirjoja ja Konevitsaa käsitteleviä tutkimuksia.

Teillä, hyvät kuulijat, saattaa olla lisää kertomuksia Konevitsan evakuoinnista ja siitä, miten sieltä lähdettiin. Olen kiitollinen, jos saan teiltä vielä täydennyksiä siihen kertomukseen, jonka itse olen rakentanut.

ANNA JA SULO VENHON KERTOMUS

Ensin oli minulle olemassa vain yksi kertomus, se jonka tunsin lapsuudesta asti: vanhempani olivat talvisodassa komennettuina

Konevitsaan. Isäni, tuolloin 25-vuotias vänrikki Sulo Venho, toimi Hiekkaniemen patterin päällikkönä, alkuun vähän aikaa Ete-läpatterin päällikkönä. Äitini Anna Levanto tuli saareen lottatehtäviin uudenvuoden aikaan, ei sattumalta. Nämä kaksi turkulaista matematiikan opiskelijaa olivat jo rauhan aikana seurustelleet. Konevitsasta tuli heidän rakkaustarinansa. Siellä heidät vihittiin helmikuun lopulla 1940.

Meille lapsille ei kerrottu, että Konevitsassa elettiin pommitusten pelossa ja pommitusten alla, että siellä kuoltiinkin ja haavoituttiin. Siellä koettiin asioita, jotka vuosikymmenien jälkeen nousivat painajaisina vanhan isäni mieleen.

Mutta meille kerrottiin paljonkin siitä, miten Konevitsasta lähdettiin.

Kun rauha oli solmittu 13.3., alkoi Konevitsan linnakkeen kiireinen evakuointi. Sulo

Venho johti oman patterinsa tykkien ja muun sotakaluston evakuointia, Anna Venho evakuoi kanttiinia. Sotakalusto tuli heidän osaltaan lähtökuntoon, ennen kuin saaresta oli määrä lähteä, ja he päättivät nyt ensimmäisen kerran käydä luostarin kirkossa.

Kirjoittamassaan muistelmavallassa Anna Venho kertoo: "Astuimme sisään suureen kupolikattoiseen luostarikirkkoon. Oi, sitä loistoa ja kauneutta, mikä siellä avautui eteemme: ikoneja, kultaa, hopeaa, taidetta kaikkialla. Katsoimme toisiimme ja sanoimme kai yhtä aikaa: 'Eikö tästä jotakin voisi pelastaa Suomeen - -'."

Nyt vänrikki Venho organisoii linnakkeen päällikön luvalla kiireisen – ja tietysti vailla taidehistoriallista tai ortodoksista perinnettä koskevaa asiantuntemusta toteutetun – kirkollisen esineistön evakuoinnin. Luostarin kymmenkunta hevosta, jotka linnakkeen joukot evakuoivat, lähtivät kolonnana kohti Kerimäkeä, kullakin reessään suuri, täyteen pakattu puulaatikko tai useampia.

Vasta eläkevuosinaan Sulo Venho monien kehotusten jälkeen pani paperille raportin toiminnastaan Konevitsasta lähdeittäessä. Hän kirjoitti muun muassa:

- - *En tiedä kumpi meistä ensin totesi, että täältä pitäisi jotain pelastaa Suomen ortodokseille. Palasimme esikuntarakenukseen ja puhuimme asiasta linnakkeen päällikölle, eikä hänellä ollut mitään sitä vastaan, että nyt vapaana olevien patterini miesten avulla pelataisimme harkintamme mukaan jotain. Aikaa tähän työhön olisi vain muutama tunti.*

Patterini miehet olivat innokkaasti asiassa mukana, ja ryhtyivät tekemään saatavilla olevista laudoista kookkaita, tukevia laatikoita. Päätimme ensiksi katsoa, mitä otettaisiin luostarin museosta kuten linnakkeen esikunnassa toiminut sotilasvirkamies luostarin taloudenhoitaja Jokio ko. tilaa nimitti. Siellä oli pitkällä orsilla kymmenittäin ehkäpä sadoittain käytöstä poistettuja

munkkien kasukoita¹. Orret näyttivät olevan ilmeisessä ikäjärjestyksessä. Jokio ehdotti, että ottaisimme vain kasukoiden kauniisti kirjailtuja vöitä. Ratkaisimme asian niin, että otimme yhden täydellisen kasukan jokaiselta orrelta niin pitkälti kuin museoon kannettuun laatikkoon mahtui. Ehkä niitä lopuksi tuli toiseenkin laatikkoon.

Toisiin laatikoihin pakattiin ikoneita, lampukoita ym. Näiden osalta *vaimoni yritti olla asiantuntija. Läheskään kaikkia ei ollut mahdollista ottaa. Esineitä suojattiin mitä moninaisimmilla käsitoilla ja liinoilla. Minä puolestani yritin valita mukaan tauluja. Pienempiä pakattiin kehyksineen, mutta isommista tauluista maalaus irroitettiin vetämällä kehyksen reunaa myöten puukolla. Nämä maalaukset käärittiin rullalle kuvapuoli ulospäin sekä ladottiin vierä viereen suureen laatikkoon.*

- -

Edellämainittujen lisäksi pakkasimme mukaan monenlaista muuta tavaraa, jotka katsoimme poisviemisen arvoisiksi. Laatikot olivat tuollaisia yli puolen kuution suuruisia, kuitenkin niin, että kolmen, neljän miehen oli niitä helpohko liikutella. - - laatikoiden määrää rajoitti se, että linnakkeen viimeinen noin kymmenen hevosen kolonna tuli lähtövalmiiksi. Rekiin nostettiin yksi tai kaksi laatikkoa niissä jo olleen hevosten muonan lisäksi. Jokaisen hevosen selkään heitimme loimeksi jonkun suurikokoisen maton tai ristipistotyön. Kolonnassa oli kymmenkunta hevosta. Hevosten lähdettyä Konevitsasta kävimme vielä kerran katsomassa luostaritiloja. Noin yleisesti näytti siltä, että eihän täältä oltu viety mitään, kaikki näytti olevan jäljellä vain jotkut tyhjät taulun kehykset osoittivat, että jotain toki oli poissa.

Anna Venhon kertoman mukaan kirkkoon ei ollut aikaisemmin ehditty. Esikunta, kant-

¹ Sulo Venhon käyttämät nimitykset eivät vastaa ortodoksisessa kulttuurissa nykyisin käytössä olevia nimiä eikä niistä voi täsmällisesti päätellä, mistä kirkollisesta asusta ja mistä sen osasta on kysymys.

tiini ja lottien makuutilat sijaitsivat kuitenkin luostarin vierastalossa, siis aivan pääkirkon läheisyydessä. Varmaankin keskinäisestä vieraudesta johtui se, mikä näyttää ilmeiseltä: että kirkkoon tutustuminen tuntui mahdolliselta vasta, kun munkit olivat sieltä poistuneet. Anna Venho kirjoittaa, että "munkit, kymmenkunta pelästynyttä vanhusta, olivat lähteneet edellisenä päivänä melkein paniikissa ottamatta juuri mitään mukaansa". Tosiasiassa lähtijöitä oli luostarissa kaikkiaan kolmisenkymmentä.

Meille kerrottiin myös siitä, miten vanhempieni kannalta erityisen dramaattisesti saarelta lähdettiin: Sulo Venho sai rauhanteon jälkeen tehtäväkseen muiden jo lähdettyä jäädä luovuttamaan saari Neuvostoliiton edustajille. Tämä käy ilmi myös Kannaksen lohkon sotapäiväkirjasta. Hänen vastavihitty vaimonsa oli lottien kanssa hiihtänyt Sortanlahteen jo aiemmin ja pelkäsi, ettei enää näkisi miestänsä. Raportissaan Sulo Venho kertoo:

- - Kaikkien muiden poistuttua Konevitsasta jäin kersantti Puputin (tietääkseni silloinen Pyhäjärven kunnanvaltuuston puheenjohtaja) ja kymmenkunnan sotamiehen kanssa Konevitsaan odottamaan neuvostoliittolaisia saaren haltuunottajia. Heitä tuli vain yksi majurin arvoinen upseeri ja politrucki sekä tulkki. Viimeksimainittu oli käsittääkseni suomalainen. Luovutin tehtäväni mukaisesti venäjänkielisen paperin, joka oli saaren virallinen luovutuskirja. Majuri kiitti luovutuskirjasta. Toinen tehtäväni oli selostaa vastaanottajille saaren rantaan laitettujen tankkiesteiden - - läpi kulkeva miinoittamaton polku. - - Majuri kiitti minua ja kätellessään kehoitti meitä kiirehtimään pois ja lupasi pidätellä etenevää neuvostokolonnaa, niin että ehdimme sen edellä Käkisalmeen.

Me saaren luovuttajat hiihdimme Sortanlahteen talvitien reunassa. Sortanlahdessa totesimme, että neuvostokolonna täytti etelään menevän tien. Viimeisen suomalaisen kuorma-auton lavalla matkasimme Käkisalmeen ja yhdyimme muihin Kone-

vitsasta tullesiin.

ANDREI PEŠKOVIN KERTOMUS

Vuosikymmenien mittaan vanhempani harmistuivat siitä, että Konevitsaa käsittelevissä kirjoissa kerrottiin yksiselitteisesti munkkien pelastaneen luostarista sen, mitä sieltä saatiin talteen. Tämä tieto oli Anna ja Sulo Venhon mukaan jyrkästi virheellinen.

Toistaiseksi parhaiten tunnettu kertomus luostarin evakuoinnista näyttää perustuvan Konevitsassa ja sittemmin Heinäveden Valamossa noviisina eläneen Andrei Peškovin suulliseen kertomukseen, jonka Heidi Vaalisto on julkaissut vuonna 1985 Peškovin elämäntarinan sisältävässä kirjassa *Konevitsan Antti*. Miltei sanatarkasti julkaisu toisensa jälkeen sitten toistaa Peškovin kertomaa. Peškov ei saaresta lähdettäessä ollut itse enää viikkoihin ollut Konevitsassa, sillä hänet oli kutsuttu helmikuussa asepalvelukseen. Hän kertoo, mitä on kuullut kerrottavan.

Luostarin evakuoinnista Peškov kertoo, miten munkkien jo lähdettyä saaresta sinne saapui pappismunkki Johannes: "Hän pyysi komentajalta kymmenkunta sotilasta avukseen, ja niin he rupesivat kiiresti pakkaamaan kirkkokalustoa ja muita aarteita. - - Isä Johanneksen ansiota oli, että luostarista saatiin vielä viime tingassa pelastettua kalteuksia." Sama kertomus on elänyt paitsi kirjallisuudessa myös muistitiedossa: Petri Raivon keräämän muistitiedon mukaan pappismunkki Johannes onnistui evakuoimaan 12 laatikollista tavaraa.

Nyt meillä on kaksi kertomusta, jotka ovat ilmeisessä ristiriidassa. Sulo Venho tiesi itse organisoineensa evakuoinnin ja lähteneensä saaresta viimeisenä. Raportissaankin hän korostaa, juuri Peškovin kertomuksen paikansa pitämättömyyttä todistaakseen, että kukaan ei voinut enää hänen jälkeensä tulla saarelle.

Kirjallisuudessa on toistaiseksi väistetty kysymykset, joita Sulo Venhon ja Andrei

Peškovin kertomuksen rinnakkain asettaminen herättää. Esimerkiksi Ortodoksisen kirkkomuseon kauniissa juhlakirjassa *Kaakoksesta kokoelmaksi* vuodelta 2008 kerrotaan pappismunkki Johanneksen munkkien jo lähdettyä pakanneen kymmenen laatikollista kirkollista esineistöä evakuoitavaksi. Toisaalta siteerataan Sulo Venhon raporttia mutta tuomatta esiin hänen aktiivista rooliaan ja sitä, että hän lähti saaresta viimeisenä: "Sulo Venho oli mukana Konevitsan luostarisaaressa evakuoinnin loppuvaiheessa - - ."

Huolella dokumentoidussa artikkelissaan, joka koskee ortodoksisten seurakuntien ja luostareiden evakuointia viime sotien yhteydessä, Päivi Savinainen selosti vuonna 1997 Sulo Venhon kertomusta ja ohitti kokonaan Andrei Peškovin tarinan. Vuonna 2010 ilmestyneessä Karjalan museoiden historiassa taas otetaan huomioon vain Peškovin kertomus. Ortodoksisen kirkon esineellistä kulttuuriperintöä koskevassa väitöskirjassaan Katariina Husso seuraavana vuonna jätti vuorostaan huomiotta Peškovin kertomuksen ja tukeutui Sulo Venhon raporttiin.

PAPPISMUNKKI JOHANNES

Kuka oli Peškovin kertomuksen pappismunkki Johannes? Siviilinimeltään hän oli Pekka Matsi, syntynyt Salmissa vuonna 1906 ja käynyt puolustusvoimien kantanortin mukaan neljä luokkaa kansakoulua, toisen kantanorttitiedon mukaan keskikoulun. Hänen opintimensä oli monipolvinen: opintoja ensin Sortavalan pappisseminaarissa, vuonna 1928 Petserin luostarissa Virossa, 1930-luvun alussa nelivuotinen luostarikoulu Serbiassa, missä hänet vihittiin munkiksi (1935), pappisdiakoniksi (1937) ja pappismunkiksi (1937). Syksyllä 1937 hän tuli Konevitsan luostariin mutta joutui käymään toista vuotta paperisotaa, ennen kuin sai todistuksen papiksi vihkimisestä. Syyinä oli, että vihkimyksen antaja katsoi hänen pettäneen lupauksensa pysyä serbialaisessa luostarissaan vähintään kymmenen vuotta. Huhtikuussa 1939 hänet liitettiin

virallisesti pappismunkki Johanneksena Konevitsan veljestöön. Liikkuva mies oppi matkoillaan kieliä: hänen ilmoitetaan osanneen suomen lisäksi venäjää ja muita slaavilaisia kieliä sekä viroa, kreikkaa ja saksaa.

Talvisodassa Pekka Matsi toimi Kannaksen lohkon Järisevän patterilla lääkintäkorpraalina, mihin tehtävään hänen on merkitty olleen "erittäin sopiva". Tämän ohella hänet määrättiin hoitamaan Kannaksen lohkon kreikkalaiskatolisten sotilaiden sielunpaimenen tehtäviä. Hänet kotiutettiin talvisodasta 16.5.1940.

Kesällä 1940 Johannes asettui Konevitsan evakkoluostarin uuteen kotipaikkaan, joka oli Keitelelen Hamulan kylässä sijaitsevalla Hiekan tilalla. Jatkosodassa Matsin ilmoitetaan toimineen pappina ja tulkkina, muun muassa vankileirillä. Jatkosodan päätyttyä hän ortodoksisen kirkon rekisteritietojen mukaan palasi luostariin 15.11.1944 mutta erosi veljestöstä jo vajaan kolmen viikon kuluttua. Juha Riikonen on selvittänyt väitöskirjassaan hänen kovat ja kirjavat vaiheensa tästä eteenkin päin: kirkkopoliittista sooloilua, varmasti koti-ikävääkin, loikkaaminen Neuvostoliittoon vuonna 1946, lähes kymmenen vuotta vankileirillä ja paluu Suomeen, jossa ortodoksinen kirkko ei ottanut häiriköksi kokemaansa miestä vastaan, ja lopulta emigroituminen Ranskaan ja toimiminen siellä venäläisen emigranttikirkon pappina.

On helppo uskoa, että Johannes kävi talvisodan aikana Konevitsassa, niin kuin Peškov kertoo, luostarihan oli hänen silloinen kotinsa, vaikka ei kuulunutkaan hänen sotilaspapilliseen tehtäväalueeseensa, joka oli tietävästi rajattu mantereelle puolelle. Mutta olen kysynyt mielessäni, pääsikö hän siis lähtemään Konevitsaan sodan loppupäivinä, jatkuvasti ankaraa pommitusta kokeelta Järisevän patterilta. Sehän oli yksi Kannaksen pahimmista paikoista. Sodan asiakirjoista en ole tällaista tietoa löytänyt. Myös hänkö sai komentajalta luvan ja kymmenisen miestä avukseen? Kaiken kaikkiaan Peškovin kertomus on liian ident-

tininen Sulo Venhon evakuointiraportin kanssa ollakseen uskottava.

Johannekseen liitetyn evakuointitarinan uskottavuutta ohentaa myös ortodoksisen kirkollishallituksen arkistossa säilynyt igumeni Mavrikin kirje. Luostarien johtajilta on syksyllä 1940 tiedusteltu, miten luostarien esineistö oli evakuoitu. Igumenin lyhyen vastauskirjeen mukaan Konevitsasta evakuidussa esineistössä oli ensiksi niitä, jotka luostarin veljestö sai mukaansa 12.3.1940, toiseksi niitä, jotka ortodoksisen kirkollishallituksen kehotuksesta evakuoitiin jo 11.12.1939, ja lopulta niitä, jotka "sotilaat toivat pois Konevitsasta". Mitään hän ei puhu oman luostarinsa pappismunkista. Tietysti Matsikin oli sotilas, mutta toisin kuin muistitieto igumeni Mavriki ei mitenkään tuo häntä esiin.

Konevitsan luostarin arkistossa on säilynyt asiakirja, josta käy ilmi, että Pekka Matsi, niin kuin Konevitsan miehetkin, oli Kerimäellä keväällä 1940, kun evakuoitu luostarin esineistö lähetettiin sieltä edelleen Kuopioon. Tässä asiakirjassa luetellaan armeijan käytössä olleita, sodan jälkeen palautettuja Konevitsan esineitä: 6 rautasänkyä, 10 patjapussia, 17 höyhentyynyä, 32 lakanaa, 27 tyynynpäällistä, 12 huopapeitettä, 2 seinäkelloa. Toisessa luettelossa on vielä 6 kirkkomattoa, turkki, höyhenpatja, 4 kirkonkelloa, arkullinen alusvaatteita, punainen plyysipeite, kirjoituskone, hopeakoristeinen Kristuksen kuva, Neitsyt Marian kuva, tusina uushopeaisia ruokalusikoita, seinämatto, kaksi oviverhoa ja laatikollinen papinkaapuja.

Kysymys on kaikesta päättäen lääkintäjoukkojen käyttöön luovutetuista ja toisaalta ortodoksisten sotilaspappien työsään tarvitsemista esineistä. Jälkimmäisen tavaraerän yhteydessä ilmoitetaan, että se oli lähetetty Kuopioon 11.4.1940 ja että kuljetuksen valvojana oli reservin korpraali Matsi.

Aivan ilmeisesti Matsi oli tuomassa Kuopioon myös Konevitsan kirkollisia esineitä

sisältäneitä laatikoita, jotka asiakirjojen mukaan luovutettiin jo 3.4.1940 Kuopion ortodoksisen seurakunnan silloiselle kirkkoherralle. Tästä todistaa se, että Pekka Matsille on asiakirjojen mukaan myönnetty lomma ja littera Savonlinna–Kuopio -matkalle 29.3.– 4.4.

Pappismunkki Johanneksella oli siis paitsi kiinteä yhteys Konevitsan luostariin ja sotilaallinen asema Kannaksen lohkon ortodoksisena pappina myös keskeinen tehtävä kuljetettaessa Konevitsan irtaimistoa Kuopioon. Ehkä nämä yhdessä johtivat siihen, että koko Konevitsan esineistön evakuointi itsestäänselvästi yhdistettiin häneen.

Isäni oli näkevinään Peškovin kertomuksen takana myös kelmin, joka oli ryöstänyt nuoren vänrikin ansiot. Itse olen nähnyt kertomuksessa pappismunkki Johanneksesta Konevitsan aarteiden pelastajana ennen muuta esimerkin siitä, miten kertojalta toiselle kulkeutuva muistitieto muuntuu käyttäjiensä tarkoituksiin sopivaksi.

LISÄTIETOA EI LÖYDY LÄHTEISTÄ

Sotapäiväkirjat eivät mitenkään valota Konevitsan luostarin evakuointia. Konevitsasta lähdön linnakkeen sotapäiväkirja kuittaa enempiä kuvailematta:

13.3. klo 11 linnakkeen päällikkö ilmoitti rauhanteosta miehistölle pitäen sopivan puheen. klo 12. Alkoivat asianmukaiset evakuoimis- ja irtautumista valmistelevat toimenpiteet.

16.3. 17.02 Viimeinen puhelinsoitto mantereeseen, minkä jälkeen yhteydet katkaistiin. 17.30 Lähtö Konevitsasta

Lotat olivat lähteneet ilmeisesti jo 15.3, viimeistään aamulla 16.3., ja viimeinen suomalaiskolonna lähti asiakirjojen mukaan Sortanlahdesta kohti Käkisalmea 17.3.

Kannaksen lohkon miehistön väliaikaisesta sijoituspaikasta Kerimäeltä raportoidaan sotapäiväkirjassa päivä päivältä lakonisesti, miten "vaunujen purkaus jatkuu". Mitään ei kerrota Konevitsasta saapuneesta hevos-

kolonnasta ja sen lastina olleesta kirkollisesta esineistöstä. Kolonna kuitenkin tuli Sulo Venhon raportin mukaan aikoinaan onnellisesti perille Kerimäelle. Hän kirjoittaa: "Sain varattua Konevitsasta tulleita laatikoita varten pienen varastorakennuksen läheltä kirkkoa. Varaston ovelle pantiin hyvä lukko, ja avain säilytettiin yksikön toimistossa, odottamassa aikaa, jolloin evakuoidut tavarat toimitettaisiin ortodoksiselle kirkolle."

Evakuoidun esineistön tuli tuntemaan läpikotaisin tuolloinen ortodoksisen arkkipiispan sihteeri, ylidiakoni Leo Kasanko. Hän kävi Kuopiossa esineet läpi ja luetteloi ne laatikoittain. – Vastaavasti on olemassa Kasangon luettelo niistä kahteenkymmeneen neljään laatikkoon pakatuista kirkollisista arvoesineistä, jotka lähetettiin pois sodan jaloista jo 11.12.1939. Laatikoiden koosta ei ole tietoa, mutta ainakin niiden lukumäärästä päätellen tämä on suurin evakuoitujen esineiden erä ja varmasti parhaalla asiantuntemuksella koottu, koska työn teki luostarin oma väki ja ilman rauhanteon jälkeisen, Igumeni Mavriki "häätäevakuoiniksi" luonnehtiman evakuoinnin kiirettä.

Leo Kasanko ei ainoastaan luetteloinut Konevitsasta evakuoituja esineitä, vaan hallinnoi käytännössä koko Karjalasta evakuoidun kirkollisen esineistön kokonaisuutta. Tämä uupumaton luetteloiija oli oman toimensa ohella myös Kuopioon vuonna 1957 perustetun Ortodoksisen kirkkomuseon ensimmäinen hoitaja. Kasangon luettelot 1940- ja 1950-luvulta eivät kumpikaan valota mitenkään sitä, miten kirkolliset esineet alun perin oli saatu pelastettua Konevitsasta.

EVI KÖNÖSEN KERTOMUS

Olin siis valmis tulkitsemaan Andrei Peškovin kertomuksen Konevitsan evakuoinnista tosiasioista irtautuneeksi muistitiedoksi, mutta sitten sain käsiini Konevitsasta lähtöä koskevat muistelmapälat, jotka oli kirjoittanut siellä sairastuvan lottana työskennellyt, alun perin Sortanlahdesta kotoisin ollut Evi

Könönen, o.s. Lappalainen. Osa niistä on julkaistu lehdissä, osa on säilynyt käsikirjoituksena.

Evi Könösen muistaman mukaan igumeni Mavriki oli jo helmikuun lopussa pyytännyt linnakkeen komentajaa auttamaan kirkon esineistön pelastamisessa. Komentaja ja sairastuvan henkilöstö, johon kuuluivat lääkäri ja kaksi lottaa, olivat sitten munkkien lähdettyä pakanneet puulaatikoihin kirkollista esineistöä.

Evi Könöselle Konevitsa oli lapsuudesta asti tuttu ja rakas paikka, ja Konevitsa-tuntemuksensa varassa hän osasi huolehtia, että Konevitsan Jumalanäidin ikoni ja pyhittäjä Arsenin muistoarkku pelastettiin.

Näyttää siltä, että luostarin esineistöä evakuoitiin kahdessa, ehkä toisistaan tietämättömässäkin ryhmässä, hieman eri aikoina ja ilmeisesti kahdessa eri kirkossa. Tästä todistaa se, että Evi Könösen mainitsema pyhittäjä Arsenin kenotafi sijaitsi alakirkossa, ja toisaalta se, että Anna Venhon ensivaikutelmaa kirkosta hallitsi sen suuri kupolikatto. Kyse on siis yläkirkosta.

Jos Sulo Venhon ja Andrei Peškovin kertomukset luostarin evakuoinnista näyttävät sulkevan toisensa pois tai kilpailevan keskenään, Evi Könönen auttaa sovittamaan niitä yhteen. Yhdessä hänen teksteistään tulee nimittäin vastaan myös pappismunkki Johannes. Lueteltuaan sairastuvan pienen henkilökunnan jäsenet Könönen kertoo, että sairastupaan saatiin myöhemmin myös lääkintäaliupseeri Matsi, joka oli kreikkalais-katolinen pappi. Evakuointivaiheesta Könönen kertoo tässä muistojensa versiossa:

Eräänä päivänä tuli pappismunkki Matsi ja pyysi meitä evakuoimaan luostarin museota ja kirkkoa. Saimme mukaamme pari poikaa naulaamaan laatikoita ja komentajamme laati luetteloa. Teimme työtä pari päivää koettaen arvioida, mitä pitäisi viedä, mitä jättää, jos on pakko valita.

Vaikka olin asiaa epäillyt, pappismunkki Johannes siis oli kuin olikin Konevitsassa sodan loppuvaiheessa. Hänen osuuttaan evakuoinnissa ei voi kuitata vain viittauksella muistitiedon epäluotettavuuteen. Arvattavasti hän osallistui esineiden valitsemiseen ja pakkaamiseen, vaikka Evi Könönen ei tästä kerro. Jos Könösen evakuointimuistot koskevat yhtä ja samaa evakuointitapahtumaa, Johannes toimi Mavrikin lähettämänä tai on Evi Könösen muistoissa siirtynyt Mavrikin paikalle. Jos evakuointi tapahtui munkkien jo lähdettyä, niin kuin Evi Könönen edellisessä muistelmapalassaan kertoo, pappismunkki Johanneskin oli saarella vielä munkkien lähdettyä. Erään muistelijan mukaan hän tulikin saareen vasta 15.3.

Valamon luostarin evakuoinnista tiedetään, että pappismunkit Paavali ja Pietari jäivät saareen huolehtimaan luostarinsa kirkollisen esineistön evakuoinnista. Ehkä Johannes palasi Konevitsaan samasta syystä.

Emme tiedä, kertoiko Johannes itse luostarin evakuoinnista omana saavutuksenaan luovuttaessaan Konevitsan esineet Kuopiossa. Joka tapauksessa Andrei Peškovin kertomuksessa hänen ansioidensa on luettu monen muunkin osuus evakuoinnissa: niin igumenin vetoamus kuin Konevitsan linnakkeen komentajan aktiivinen toimintakin evakuoinnin järjestämisessä, samoin kaikkiaan parinkymmenen linnakkeen väkeen kuuluneen evakuointityö, myös luostarin talouspäällikkönä toimineen sotilasasiamies Jokion. Johannesen nimiin on siirtynyt myös luostarista lähdön viime tunteina tehty suuren esinemäärän riipeä evakuointi, jonka takana oli Anna ja Sulo Venhon aloite ja jonka toteuttamisen Sulo Venho organisoi.

KOVAN ONNEN KALLEUDET

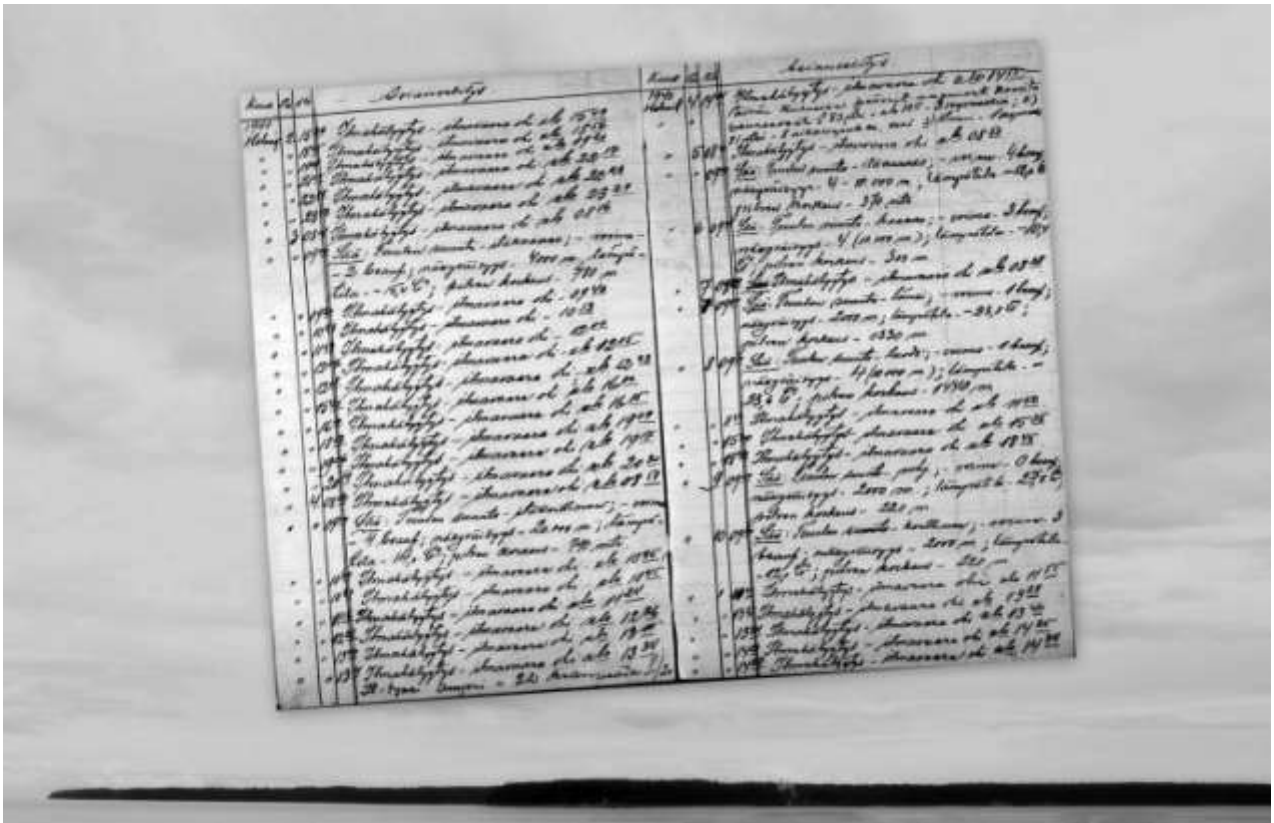
Sotahistoriallisessa suurteoksessa *Talvisodan historia* todetaan virheellisesti, että Konevitsan luostarista olisi saatu evakuoi-

tua ”kaikki kallisarvoiset taidearteet”. Tosiasiassa pääosa kirkollisesta esineistöstä jäi luostariin ja hävisi sieltä, samoin jäivät saareen yli 8 000 niteen kirjasto ja luostarin arkisto. Konevitsaan välirauhan aikana palanneet munkit kohtasivat hävityksen jäljet.

Monessa vaiheessa evakuoitu kirkollinen esineistö joutui sekin kokemaan kovia, ensin kuljetusten ja vielä Kuopiossakin epäasiallisen varastoinnin vuoksi. Joitakin arvokkaita esineitä tuhoutui Keitelelen Hiekan luostarissa vt. igumeni Pietarin aikana satuneissa kahdessa tulipalossa.

Lopulta esineitä joutui myös varkauden ja vandalismin kohteeksi. Ylidiakoni Kasangon selostuksen mukaan igumeni Pietarin apulaiseksi otettu henkilö ”pääsi luostarin hopeoitten käsiksi”, niin kuin hän kirjoittaa, ja ennätti myydä huomattavan määrän. Yksi ostajista oli toiminut Terijoen ortodoksisen kirkon isännöitsijänä. Syyllisille tuomitusta huomattavasta korvauksesta ei luostari Kasangon mukaan saanut penniäkään. Konevitsan arkistosta käy ilmi, että luostari sai kuitenkin 26.2.1953 Kuopion läänin rikospoliisikeskukselta takaisin vääriin käsiin joutunutta esineistöään: yhteensä 36 Helsingistä ja Kuopiosta tavattua sarkofagin osaa, 10 ikonia, lampukan ja lähes 12,5 kg hopeaesineistöä – tosin tangoiksi sulatettuna.

Mutta älkäämme murehtiko. Piispa Arseni on kertonut, miten leppoisan luottavaisesti Andrei Peškov suhtautui kaikkeen näkemäänsä rappioon, kun hän jo heikkona vanhuksena suureksi ilokseen pääsi vielä vuonna 1991 käymään kotisaarellaan. Luostari on pitkän historiansa aikana kokenut yhä uusia vastoinkäymisten ja tuhon vaiheita ja kuitenkin aina noussut uudelleen. Tuolloinenkin rappio oli hänen silmissään vain välivaihe. Ja mehän olemme saaneet vuorostamme seurata luostarin uuden nousun vaiheita. Rukouminen ja työn tekeminen siellä jatkuvat.

Konevitsan linnakkeen tapahtumapäiväkirjan merkintöjä 2.-10.2.1940.

Artikkelin kertojia: nuori aviopari, lotta Anna Venho ja vänrikki Sulo Venho, kuvattuna helmikuussa 1940, noviisi Andrei Peškov SA-kuvassa helmikuussa 1942 ja sortanlahtelainen Evi Könönen, o.s. Lappalainen, sota-ajan kuvassa. - Pappismunkki Johanneksesta ei ole käytävissä valokuvaa.

Herman Alaskalaisen kirkko Espoon Tapiolassa 2014.

KONEVITSA-KVARTETIN KIERTUEOHJELMA 2015

Lopullinen ohjelma julkaistaan 20.2.

Kerimäki su 1.3. 14:00 Luterilainen kirkko
 Parikkala su 1.03. 18:00 Luterilainen siunauskappeli
 Savonlinna ma 2.03. 18:00 Pikku kirkko
 Juva ti 3.03. 19:00 Luterilainen kirkko
 Pieksämäki ke 4.03. 18:00 Pieksämäen vanha kirkko
 Avoinna to 5.03.
 Outokumpu pe 6.03. 18:00 Luterilainen kirkko
 Kajaani la 7.03. 17:00 Ortodoksinen kirkko
 Iisalmi su 8.03. 18:00 Ortodoksinen kirkko
 Keitele ma 9.03. 18:00 Luterilainen kirkko
 Kiuruvesi ti 10.3. 18:00 Luterilainen kirkko
 Tervo ke 11.03. 19:00 Luterilainen kirkko
 Kärsämäki to 12.03. 18:00 Luterilainen kirkko
 Avoinna pe 13.03.
 Nivala la 14.03. avoin

Pietarsaari su 15.03. 19:00 Pietarsaaren kaupungin kirkko

Vaasa ma 16.03. 18:00 Ortodoksinen kirkko

Parkano ti 17.03. 19:00 Luterilainen kirkko

Harjavalta ke 18.03. 18:00 Luterilainen kirkko

Kokemäki to 19.03. 18:00 Luterilainen kirkko

Forssa pe 20.3. 18:00 Luterilainen kirkko

Vantaa la 21.3. 16:00 Tikkurilan Ortodoksinen kirkko

Espoo su 22.3. 14:00 Ortodoksinen kirkko

Helsinki su 22.3. 19:00 Roihuvuoren kirkko

Järvenpää ma 23.3. 19:00 Luterilainen kirkko

Lahti ti 24.3. 19:00 Ristinkirkko

Kuhmoinen ke 25.3. 18:00 Luterilainen kirkko

Korpilahti to 26.3. 19:00 Luterilainen kirkko

Hartola pe 27.3. 18:00 Luterilainen kirkko

Hamina la 28.3. 16:00 Johanneksen kirkko

Lappeenranta su 29.3. 15:00 Lappeen Marian kirkko

ARSENI KONEVITSALAISEN MUISTOPÄIVÄ KEITELEELLÄ 11. - 12.6.2015

Panihida Hiekan hautausmaalla ke 11.6. klo 16.30 ja vigilia Hiekan tilalla klo 18 sekä Pyhittäjän muistopäivän ja Keiteleen kirkon 15-vuotisjuhla-liturgia ja vedenpyhitys to 12.6. klo 10.

Muistopäivä järjestetään yhteistyössä Kuopion ortodoksisen seurakunnan kanssa.

Keiteleellä voi majoittua esimerkiksi Lossisaaren mökkikylään <http://www.lossisaari.fi>

PYHIINVAELLUS KONEVITSAN LUOSTARIIN 19. – 21.7.2015

Pyhiinvaellus ja jäsenmatka Konevitsan luostarisaarelle Kazanin Jumalanäidin ikonin juhlaan 21. heinäkuuta.

Lähtö Helsingistä sunnuntaina 19.7. klo 7, rajanylitys Vaalimaalla. Bussiin voi nousta matkan varrella erikseen sovituissa paikoissa. Paluu Helsinkiin myöhään tiistai-illalla.

Jäsenhinta 220 euroa, muilta 250 euroa. Hintaan sisältyvät bussi- ja laivamatkat, majoitus, luostariateriat ja opastus. Osallistujat tarvitsevat henkilökohtaisen, itse hankitun viisumin.

Matka toteutuu, jos osanottajia on vähintään 20. Pyhiinvaelluksen johtajana on rovasti Heikki Jääskeläinen.

Ilm. 15.5. mennessä sähköpostitse osoitteeseen heijaa@saunalahti.fi. Tiedustelut puh. 045 8551885.

TALKOOLEIRI KONEVITSASSA 26.7.-2.8.2015

Perinteinen talkooleiri sunnuntaista sunnuntaihin. Talkoolaisen ei tarvitse kuulua ortodoksiseen kirkkoon.

Kohteista sovitaan luostarin kanssa myöhemmin sään ja työtilanteen mukaan. Myös leiriläisten erityisosaamiset pääsevät käyttöön. Osallistujia enintään 30.

Jäsenhinta 130 euroa, muilta 160 euroa. Hintaan sisältyvät bussi- ja laivamatkat, majoitus ja luostariateriat. Osallistujat tarvitsevat henkilökohtaisen, itse hankitun viisumin.

Leirivastaavana toimii Veikko Muuronen. Tiedustelut puh. 0400 865814 ja veikko.muuronen@pp.inet.fi

Ilmoittautumiset leirille vain kirjallisesti tämän tiedotteen välissä olevalla lomakkeella, ei puhelimitse eikä sähköpostitse. Ilmoittautua voi myös kotisivuiltamme. Ilmoittautumiset on postitettava 28.4. mennessä osoitteeseen Veikko Muuronen, Kivitaskunkatu 7, 53950 Lappeenranta.

RÄÄTÄLÖIDYT PIENRYHMÄMATKAT PIKKUBUSSILLA

Konevitsa ry:n jäsenille järjestetään pienryhmämatkoja Konevitsaan. Matkojen pituus on 3-4 päivää, ryhmien koko 5-8 henkilöä. Ajankohdista sovitaan ryhmien toivomuksia ja luostarin tilannetta kuunnellen.

Hinnat keston ja lähtöpaikkakunnan mukaan luostarin pikkubussilla 230-330 euroa. Talkooryhmien hinnoittelu määräytyy erikseen. Osallistujat tarvitsevat henkilökohtaisen viisumin.

Lisätietoja antaa Veikko Muuronen, puh. 0400 865814, e-mail: veikko.muuronen@pp.inet.fi.

2 lk

Kotisivumme ovat osoitteessa <http://www-konevitsary.fi> . Tutustu myös Facebook-ryhmään Konevitsan kävijät.

Jäsentiedotteen kuvat ovat Heikki Jääskeläisen, Tellervo Krogeruksen ja Marja Söderlundin kameroista ja arkistoista.

Toimitus ja taitto Heikki Jääskeläinen - Kopio Niini / Tyyllipaino, Helsinki, 2015